Contemplació

Per DavidG el dl., 13/01/2020 - 13:09

Contemplar és disposar-se a reconèixer Déu abans, durant i després de la nostra presència.

Abans d'arribar allà on vas, visualitzes les persones que ja hi són, les condicions de l'espai que compartireu, allò que esperes realitzar amb èxit. La incertesa forma part de la teva projecció i provoca en tu un cert neguit. Malgrat això, preval l'esperança de que tu, i tots els que hi participen, reeixireu en el vostre propòsit. Aquell instant serà exitós, signifiqui el que signifiqui per a cadascú la paraula "èxit". Es aquesta esperança la que et fa anar a l'encontre. Potser la tens ben present de camí o potser no, però la memòria, l'hàbit o l'esma t'hi empeny. Allà hi vas.

En aquest "abans", deixes espai a la contemplació: considerant com Jesús ja ha arribat on tu et prepares a ser. Ell és allà actuant en les persones que també van al teu encontre i en l'espai físic que malda amagadament per l'èxit dels qui el volen habitar. Vius el compte en rere de l'abraçada amb Jesús que et surt a l'encontre en qui et saluda o en qui tu aculls, en la bellesa i en l'austeritat, en l'abundància i en la precarietat...Jesús ja hi era abans que tu. La contemplació t'ha disposat a l'encontre.

Mentre hi sóc, mentre ho faig, resta en mi una doble consciència: la que em fa donar el millor de mi mateix i la que espera que Jesús ho transformi tot per a fer-ne Regne. De manera que s'entrecreuen les dues consciències juganeres, avançant en el temps que posa el ritme d'aquesta dansa on totes dues voluntats es troben i es separen per tornar-se a unir. Cap d'elles anul·la l'altre sinó que la porta a la plenitud del seu ser. Contemplar és deixar-se dur per la música interior que anima la dansa on Ell hi va sent amb tu.

I, en acabat, miro en rere i recullo totes les engrunes del pa de vida que hem menjat i ens han satisfet. La memòria tranquil·la troba el rastre del seu pas que em prepara a contemplar-lo en la novetat del següent encontre. També Jesús és allà en aquesta contemplació que em fa dir "gràcies" i em fa escoltar un "seguim?"